

Andrzej Rybiński, Jestem nietutejszy

Nie pytaj mnie o drogę
Ja jestem nietutejszy
Sam dziś do siebie
Dojść nie mogę
Tej okolicy nie znam jeszcze
Nie pytaj o godzinę
Ja jestem nietutejszy
Mój czas na zawsze się zatrzymał
W nienapisanym nigdy wierszu

Świat za oknami
Chmury, ludzie
Z dalekich stron przybyłem tu
Z Archipelagu Złudzeń
Wiatr za oknami
W głos się śmieje
Wiatr od Przylądka Pustych Słów
Płonnych Nadziei

Nie pytaj mnie, co potem
Ja jestem nietutejszy
Mych oczekiwań kruchy okręt
Zatonął w żółtych strugach deszczu
Nie pytaj mnie, co robię
Za głuchą ścianą zmierzchu
Dziwię się ludziom
Drzewom, sobie
Z dniem każdym bardziej nietutejszy

Świat za oknami
Chmury, ludzie
Z dalekich stron przybyłem tu
Z Archipelagu Złudzeń
Wiatr za oknami
W głos się śmieje
Wiatr od Przylądka Pustych Słów
Płonnych Nadziei